

[Halvgaard]

et bredt udsnit af samfundsinteresser, som der står, blev det da trods alt nedsat i 1973 af en socialdemokratisk undervisningsminister og består vel også af 10, efter hvad jeg har læst mig til, håndplukkede socialdemokratiske medlemmer.

Det forekommer derfor naturligt, at der i U 90 i mange forbindelser forekommer mindretalsudtalelser, og jeg vil da håbe, at læserne af U 90 vil hæfte sig i særlig grad og mere ved disse mindretalsudtalelser end ved, hvad rådets flertal konkluderer, idet mindretalsudtalelserne meget vel i langt højere grad kan afspejle synspunkter, der i befolkningen har et flertal.

U 90 vil bruge uddannelsessektoren som et stykke værktøj til at skabe den totale lighed, dvs. – for det må det vel sige – en ensretning af vore børn og unge. Man vil forlænge undervisningspligten fra 9 til 13 år, med andre ord tvinge vore unge uanset evner, lyst og interesse til en institutionsplads. Det er betegnende for det frihedsbegreb, som rådet opererer med: de unge skal fastholdes på frivillig basis, et opædagogisk synspunkt, som jeg mener kun kan være udtænkt af såkaldte skrivebordspædagoger, der kun kan forestille sig muligheden for en boglig uddannelse på en skolebænk og slet ikke som led i et fornuftigt produktivt arbejde på en arbejdsplads.

Hensigten med U 90 er tydeligt at ensrette levevis, sprog, livsholdning og går endda så vidt som at foreslå børnene og de unge frigjort fra forældrene og dermed en række traditionelle forestillinger. Børnene skal have en bestemt livsholdning indpodet, og derfor foreslår man børnehaveklasser gjort obligatoriske. Det drejer sig åbenbart om at få fat i børnene så tidligt som muligt, før de ødelægges af forældrene. Og ungdommen skal indoktrineres politisk.

Jeg kan gå med til, at man kunne sænke den undervisningspligtige alder til 6 år, men obligatoriske børnehaveklasser, hvis det er fra et tidligere tidspunkt, mener jeg er helt forkert. Jeg mener, at børnene skal have ro til at vokse op. På samme måde som hvis man sår nogle planter, skal man ikke gå og rode i jorden for at kikke efter, hvor langt de nu er kommet frem med spirer osv. Der skal være ro. Det mener jeg også børnene skal have; de kan tidligt nok komme ind i ræset.

Med andre ord gøres vores demokrati til et diktatur, idet den enkeltes frihed skal knægtes. Det fremgår tydeligt, idet uddannelsesrådet vil skabe hele mennesket, der kan fungere i alle livssituationer, altså ikke blot arbejdslivet, men så sandelig også fritids-, familie- og samfundslivet. Det kan da ikke være statens opgave.

Fire af de medlemmer i rådet, som ministeren personligt har udpeget, skrev i Information, og jeg citerer: »Det overordnede uddannelsespolitiske mål skal være alles aktive deltagelse i en ændring i samfundet i socialistisk retning«.

Glemte er Grundtvig – han har været på tale allerede i dag – og hele den danske tradition for frihed og forældrestyre. Rapporten bør, som det er foreslået fra mange sider, føre til et folkeligt oprør mod hele den socialiseringsproces, der foregår anført af undervisningsministeren og med nogle medløbere fra den yderste venstrefløj.

Det er vigtigt, at den fremtidige uddannelsespolitik ses på baggrund af vort nuværende uddannelsessystem.

Folkeskolens betydning for eleverne er afgørende som grundlag for det videre uddannelsesforløb. Afgørende for, at eleverne får udbytte af folkeskolens tilbud, er, at de befinder sig godt i folkeskolen. Derfor er det et spørgsmål om de rigtige lærerkræfter, der ikke forsøger at uddybe en kløft mellem hjem og skole, som der er lagt op til, når man læser U 90. Folkeskolen skal styres alene på forældrenes vilkår og ikke som foreslået i U 90 på statens vilkår.

Det er et liberalt synspunkt, som fremskridtspartiet udtrykkeligt har understreget ved fremsættelse af vores skole- og styrelseslovforslag. Det er forslag, som giver forældrene det fulde ansvar for deres børns skole, og på den måde vil der i langt højere grad, end det er tilfældet i dag, kunne skabes den kontakt mellem hjem og skole, som er nødvendig, hvis folkeskolens problemer skal løses.

Den nye folkeskolelov med løse formuleringer om krav til eleverne vedrørende fag, prøver og eksamensordninger har skabt øgede vanskeligheder i folkeskolen og mærkbart forringet det faglige grundlag for ethvert videre uddannelsesforløb. Derfor er det forkert, som U 90 lægger op til, at bygge et fremtidigt uddannelsesmønster op på grund-